

Splitsko ljeto Premijera 'Ribarskih svađa' u režiji Vinka Brešana

Duhovita predstava lišena podilaženja

● **Odmak od nostalgije** Nije riječ o populističkoj komercijali jer je ostrugana sentimentalna pozlata, česta za ovakva ostvarenja

S drugom premijerom Splitsko ljeto imalo je više sreće nego s prvom

● **SPLIT**
 Priča o besmislenim svađama dviju obitelji igra se na plaži ispod Marjana, pozornica je postavljena tako da gleda prema moru. Izgrađena je mala lučica s molom na koji će pristati pravi starinski brodovi i iskrcati kašete s ribom, i sve to, zajedno s kostimima Marije Žarak, ostavlja dojam autentičnosti. Ali, dvije kućice koje udomljavaju sukobljene obitelji sagrađene su tek do pola, kao jasan znak kazališne intervencije. Na sličan je način koncipirana i glumačka igra - s puno žive realističnosti ali i jasnom komičnom stilizacijom.

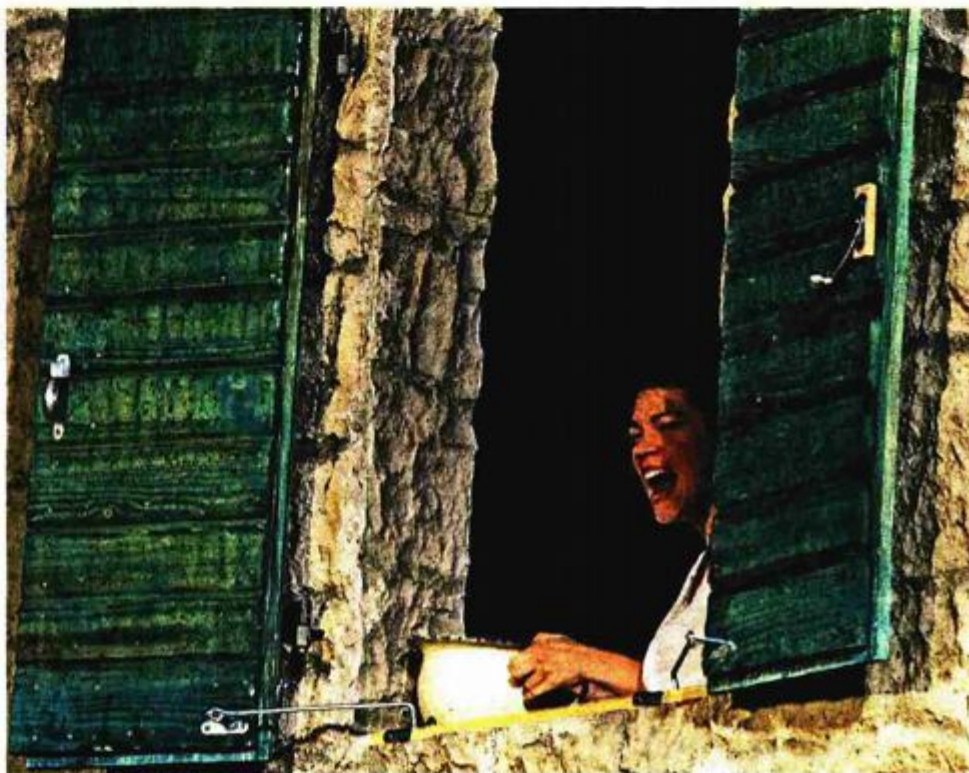
Spoj veterana i mladosti

Glumački ansambl besprijeekorno funkcionira, svi likovi postavljeni su na rubu karikature, ali s mjerom i bez pretjerivanja. Uz veterane ravnopravno nastupaju mladi glumci. Ana Gruica i Marija Škaričić igraju dvije pubertetske svađalice što pršte od viška energije, a Mijo Jurišić vrlo duhovi-

to utjelovljuje mladića kojem krv zakuha i na najmanji povod. Od mladih je najzanimljiviji Zdeslav Čotić kao Krište. On pjeva na svim jezicima spremajući se za budućnost i za turizam, a odlični songovi Mate Matišića daju mu prostor za odmak i duhoviti komentar.

Pravilo komedije

Od starijih najviše su se vidjeli Neno Srdelić koji beskrajno zabavno igra oca jedne porodice te Joško Ševo koji paradira u bijelom odijelu kao "glas razuma". Na samom završetku iznevjerava se pravilo komedije - Goldonijevom sretnom kraju s trostrukim vjenčanjem dodan je epilog s novim svađama. "Ribarske svađe" su duhovita i zabavna komedija, koja se zgodno ugniježdila u lokalni prostor. Istovremeno, nije riječ o populističkoj komercijali jer je pažljivo ostrugana sentimentalna pozlata, razniježeni pogled na prošlost - svađe tu nisu razbibriga karakteristična za "mediteransku dušu" nego i zabrinjavajući znak nepromjenjive ljudske prirode. Sto ima više smisla od sladunjave nostalgije. ● **Iva Gruić**

Čari kazališta na otvorenom

Idealan spoj Dalmacije i Goldonija

Igre ribara Ničim izazvane svađe, oko briškule, slušam svako ljeto

Prije premijere uvijek je pretpremijera, pa smo tako večer ranije moja sestrična i ja krenule u istraživanje gdje je točno ta lučica Spinut u kojoj će se odigrati "Ribarske svađe", te smo se kao u nekoj Shakespeareovoj komediji izgubile u marjanskom šumarku dok su glumci negdje u daljini vježbali naklone. Na premijeri već znamo put, no i opet se dogodi iznenađenje, (koje je sasvim predvidljivo, kaže mi Vinko Brešan). Sam početak predstave obilježi jato nereziranih statista, kupača i kupačica, ljudi u čamcima, kao i uporni pjevač koji se glasao sa "O, sole mio". Neke su nereide u bikinijima čak i plesale u plitkome moru, dok je očarani Brešan ponavljao: "Ovo ja nisam režirao". Eto zašto volimo kazalište na otvorenom. Uostalom, nisu li takvi bili i grčki te-

atroni, pod nebom i zvijezdama. Drugi element užitka u kazalištu na otvorenom jest onaj u tekstu, jer nakon što se i tako svi neprekidno prepiremo oko politike, mediteranski temperament na sceni gotovo da briše granice između stvarnog i nestvarnog. Nije to samo Sicilijanac Pirandello znao, već i Mlečanin Goldoni. Nije Venecija dala neke velike romane (premda je jedan od najvećih smješten u nju), niti ćemo je pamtili po nekoj grandioznoj epskoj poemi, ali Commedia dell'Arte tako je dobro

pristajala gradu koji je i kugu liječio - maskom. Igra siromašnih ribara nije, naravno, improvizacija, ali, kao da je. Takve, ničim izazvane svađe, doduše, oko briškule, redovito slušam u malom mjestu nedaleko Splita gdje oduvijek ljetujem. Spoj 18. stoljeća i Goldonija sa 21. stoljećom i Dalmacijom i dalje je savršen.

● **Milana Vuković Runjić**

Glumački ansambl besprijeekorno funkcionira

..T..Com..

KulTurist
 Sva lica kulture.